

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 935548425
Fax: 935549796
A/e: contencios17.barcelona@xjg.gencat.cat

NIG 0801945320198006663

Procediment abreujat 310/2019 F1

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Abreujat)

Entitat bancària: Banc de Santander

Per a ingressos en caixa, concepte: 406300000031019

Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274

Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona

Concepte: 406300000031019

Part recurrent/sol·licitant/executant:

Part demandada/executada: Ajuntament de Torelló

Procurador/a:

Procurador/a:

Advocat/ada:

Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 323/2021

Jutge: Federico Vidal Grases

Barcelona, 25 d'octubre de 2021.

Federico Vidal Grases, Magistral del Jutjat Contenciós Administratiu número 17 de Barcelona, he vist aquestes actuacions que ha instat la Procuradora

en resentació de _____, assistida pel

lletrat _____, contra l'Ajuntament de Torelló representat pel

procurador _____ i defensat pel lletrat _____.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. Va entrar al Jutjat Degà d'aquesta ciutat un escrit de demanda de recurs contenciós administratiu subscrit per la part actora, en el qual, després de concretar la resolució objecte de recurs, al·legava els fets i fonaments de dret que estimava aplicables al cas i sol·licitava que s'estimés en els termes que hi exposava. La part actora no va sol·licitar ni prova ni vista.

SEGON.- Per Decret i després d'esmenar els defectes trobats , es va procedir a reclamar l'expedient administratiu. Ja sigui perquè l'administració demandada no va sol·licitar vista ni prova, o bé perquè les parts van acceptar el requeriment del Jutjat per continuar el procediment sense prova ni vista, es va passar directament a Sentència. Es va assenyalar vista a fi de practicar la prova sol·licitada per la part actora i conclusions

TERCER.- En la tramitació del procediment s'han observat les prescripcions legals,

QUART. . OBJECTE DEL PROCEDIMENT.

Aquest recurs contenciós administratiu té per objecte la pretensió anul·lativa exercitada a nom de , contra la resolució de 27 de maig de 2019 que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada el 16 de maig de 2017

CINQUÈ.- PRETENSIONS I AL·LEGACIONS DE LES PARTS.

La part actora exposa que el dia 10 de maig de 2017 en el Passeig Firal de Torelló la senyora va caure en un forat del paviment quan es dirigia a l'aparcament una vegada creuat el pont del riu Ges. Aporta dictamen pericial tècnic elaborat pel senyor que acredita les causes de la caiguda. Va ser assistida a l'Hospital General de Vic i va sofrir fractura tancada de mal·lèol extern del turmell dret. Valora els danys en la quantitat de 4222,25 € Aporta pericial mèdica. Com a fonaments de dret al·lega la concurrència dels requisits que configuren la responsabilitat patrimonial i per tot això sol·licita que es dicti sentència per la qual s'estimi la demanda, s'anul·li l'acte administratiu recorregut i es condemni a l'Ajuntament demandat al pagament de la quantitat reclamada més interessos legals

L'administració demandada compareix i s'oposa al·legant que no accepta els fets que descriu l'actora i no existeix cap prova que permeti determinar que va caure on indica i pels motius que indica. Assenyala diverses contradiccions en els seus escrits i declaracions que resulten contradictòries. El lloc on va caure no està pavimentat i el seu estat és correcte ja que porta una capa de grava consolidada per a evitar la pols ja que és una zona que s'utilitza com a aparcament i segons informe tècnic que aporta no hi ha cap forat important. Nega la concurrència dels requisits de responsabilitat patrimonial. Al·lega plus petició per tot això sol·licita que es desestimi la demanda

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. – D'acord amb l'art. 32 y ss Llei 40/15 els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques corresponents de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, excepte en els casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics. En tot cas, l'apt. 2 afegeix, el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o grup de persones.

Segons resulta de les STS de 10 d'octubre de 1998, 14 d'abril de 1998, 14 d'abril de 1999 i 7 de febrer de 2006, entre moltes altres, els requisits perquè prosperi aquesta acció són els següents: a) que el particular pateixi una lesió dels seus béns o drets real, concreta i susceptible d'avaluació econòmica; b) que la lesió sigui antijurídica, en el sentit que el perjudicat no tingui obligació de suportar-la; c) que la lesió sigui imputable a l'Administració i conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics; i d) que, per tant, existeixi una relació de causa-efecte entre el funcionament del servei i la lesió, i aquesta no sigui aquesta conseqüència d'un cas de força major.

SEGON.- És la part actora la que ha de provar els elements bàsics de la seva acció segons l'article art 217 LEC, la veritat és que en el present cas existeixen dubtes importants sobre el lloc on va caure la recurrent. No va intervenir la policia municipal i per tant no hi ha cap atestat, és cert que la intervenció de la policia municipal no és per a res preceptiva i l'existència de l'accident pot deduir-se per altres elements, però també és veritat que ajuda a fixar els fets. L'informe d'assistència a urgències no esmenta per a res el fet que va ocasionar la caiguda ni tampoc el lloc. Existeixen contradiccions en l'escrit de demanda en relació amb les declaracions de la víctima i de la seva germana, que es concreten en si es dirigia a l'aparcament, una vegada creuat pont o si es dirigia al mercat abans de creuar el pont.

Malgrat això, les declaracions de la senyora . . . davant l'Ajuntament són essencialment coincidents amb la de la seva germana davant el Jutjat i presenten un relat lògic i comprensible, i les declaracions de la germana davant el Jutjat per això malgrat els dubtes donem veracitat a la versió de la part actora per entendre que aquestes declaracions, en la forma en què van ser exposades són exactes.

TERCER.- El problema que se suscita a continuació és sobre l'índole de la foradada on va caure la senyora . . . Segons es dedueix de les fotografies aportades per totes dues parts, dictamen pericial de l'actora e l'informe tècnic municipal, es tracta d'una zona no asfaltada destinada a pàrquing. És evident que un lloc d'aquestes característiques no té per què tenir una superfície absolutament llisa i la foradada és de molt escassa profunditat i afecta de manera principal a la zona on aparquen els vehicles.

El fet que la lesió sigui antijurídica implica que l'afectat no té el deure jurídic de suportar-la, per la qual cosa la antijuricitat desapareix quan concorre una causa justificativa que legitimi el perjudici, "un títol que imposi a l'administrat l'obligació de suportar la carrega" -S. de 3 de gener de 1997 - "o algun precepte legal que, imposi al perjudicat el deure de sacrificar-se per la societat" -S. de 27 de setembre de 1997. També ha precisat la jurisprudència que perquè el mal sigui antijurídic és necessari que el risc inherent a la utilització del servei públic hagi sobrepassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social, ja que en aquest cas no existirà deure del perjudicat de suportar el mal, i per tant, l'obligació d'indemnitzar el mal o perjudici causat per l'activitat administrativa serà a ella imputable.

En aquest sentit la STSJC de 29.1.2009 indica:

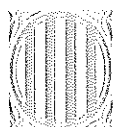
"podemos resumir la doctrina existente en responsabilidad patrimonial, en lo referente al daño concreto producido por el funcionamiento del servicio a uno o varios particulares, para que sea antijurídico basta con que el riesgo inherente a su utilización haya rebasado los límites impuestos por los estándares de seguridad exigibles conforme a la conciencia social. No existirá entonces deber alguno del perjudicado de soportar el menoscabo y, consiguientemente, la obligación de resarcir el daño o perjuicio causado por la actividad administrativa será a ella imputable. "

STSJC de 14.1.09:

"la socialización de riesgos que justifica la responsabilidad objetiva de la Administración cuando actúa al servicio de los intereses generales no permite extender dicha responsabilidad hasta cubrir cualquier evento, lo que, en otras palabras, significa que la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquélla de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones Públicas convierta a éstas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico."

STSJC de 29.9.08:

Debe, pues, concluirse que para que el daño concreto producido por el funcionamiento del servicio a uno o varios particulares sea antijurídico basta con que el riesgo inherente a su utilización haya rebasado los límites impuestos por los estándares de seguridad exigibles conforme a la conciencia social. No existirá entonces deber alguno del perjudicado de soportar el menoscabo y, consiguientemente, la obligación de resarcir el daño o perjuicio causado por la actividad administrativa será a ella imputable.

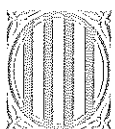
En aplicació d'aquesta doctrina, cal indicar que a criteri del Jutge, l'existència d'aquesta petita foradada en un lloc inicialment no previst per a la circulació de persones, sinó aparcament de vehicles, en una zona no urbanitzada i coberta de graveta, i a més perfectament visible donada l'hora en la qual va succeir el fet - un matí del mes de maig- és un obstacle que no depassa els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social, per la qual cosa la lesió no és antijurídica i obliga desestimar la demanda.

QUART.- Amb tota evidència es tracta d'un supòsit de falta d'atenció a les circumstàncies de la via

Encara que no es tracta d'un mateix supòsit el TSJC és rotund en casos de falta d'atenció a les circumstàncies de la via i del caminar:

En este punto, debe indicarse que es conocido que a la hora de transitar por las vías urbanas, ha de hacerse con un mínimo de cuidado, por la presencia de diversos obstáculos, elementos de mobiliario urbano o incluso irregularidades que pueden ser eludidos con ese mínimo de cuidado, por lo que la mera presencia de una irregularidad en la acera no siempre determina que surja un título de imputación contra la Administración responsable. En este caso, si bien hay irregularidades en la acera, la caída se produce en horas diurnas y el estado en que se encontraba la acera era visible para los viandantes, apareciendo que podrían eludirse las irregularidades que la misma tenía con ese mínimo de cuidado al que hacíamos referencia anteriormente. Del interrogatorio de la demandante y de la testifical de su marido Sr. Jose Ignacio , que le acompañaba el día de los hechos, no apreciamos ninguna circunstancia que pudiera haber dificultado la visibilidad, pues el testigo refiere que la demandante iba delante y que no habían obstáculos que impidieran la visibilidad de la acera, aparte que, como ya se ha indicado, la caída se produce en horas diurnas; por otra parte, del examen de los informes técnicos y de la apreciación de las fotografías, constatamos que la anchura de la acera era suficiente para eludir el obstáculo. (STSJC de 5.7.07)

"Los defectos o desniveles existentes en la calzada para el acceso a la acera no pueden considerarse relevantes de un descuido o abandono de la Administración de sus obligaciones de conservación de las vias publicas. Art. 25 LBRL . Así las cosas no puede exigirse un estado de planicie absoluto entre la calzada y la acera, de forma que es normal y habitual que exista un pequeño desnivel que instintivamente salvamos al deambular por entender que accedemos a la acera, lugar habitual de paso. En el presente caso, incluso está unido por una capa de cemento de forma que fue suavizando para evitar el desnivel mayor. Todo ello es evidente por las fotografías aportadas por la actora." "Se trata de un desnivel salvable con una deambulación y atención ordinaria, sin que pueda considerarse reflejo de dejación de sus deberes por la Administración local. Y ello a pesar del desafortunado accidente." STSJC de 3. 1.08.

Los defectos o desniveles existentes en la acera no pueden considerarse relevantes de un descuido o abandono de la Administración de sus obligaciones de conservación y vigilancia de las vías públicas. Art. 25 LBRL . Así las cosas no puede exigirse un control absoluto que eluda cualquier deber de cuidado o diligencia de todos los peatones o viandantes. STSJ 5.3.08 y STSJ 25.9.07

Por otra parte, la caída se produce en plena luz del día, cuando el bordillo era plenamente visible pues no había obstáculo alguno que impidiera su visibilidad lo que nos lleva a concluir que no existe relación de causa efecto entre el funcionamiento normal o anormal del servicio público y los daños por los que se reclama, ya que la única causa de la caída fue la distracción de la conductora quien iba caminando delante de su hija y el novio de ésta, hablando con ellos y presumiblemente girándose para mantener la conversación, de ahí que no se percatara de la existencia del desperfecto y pusiera el pie en un agujero plenamente visible y por el que no tenía que pasar al existir espacio suficiente para bajar de la acera por una zona en perfecto estado STSJ de 25.9.07.

I moltes més en idèntic sentit

Tot això porta a la desestimació de la demanda.

CINQUÈ.- No escau imposició de costes per generar aquest assumpte dubtes de fet

DECISIÓ

DESESTIMO la demanda presentada per contra la resolució de 27 de maig de 2019 que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada el 16 de maig de 2017 I **CONFIRMO** la resolució objecte del procediment.

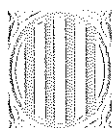
Sense costes

Contra aquesta sentència no hi cap recurs ordinari.

Així ho pronuncio, ho mano i ho signo.

El jutge

Comunico a les parts que aquest jutjat número 17 del contingió administratiu segueix el PROTOCOL del SG del TSJC que estableix els criteris homogenis per a la integració de l'expedient electrònic de 10/02/20 i

funciona de forma totalment digital, tant pel que fa a l'expedient electrònic com a les comunicacions. Per la qual cosa, es demana a les parts que s'abstinguin de presentar cap documentació en format paper així com a l'administració demandada pel que fa a l'expedient administratiu, i utilitzin els canals de Eject, Lexnet, Noticat, i només en el seu defecte, el correu-e del jutjat contencios17.barcelona@xij.gencat.cat.

Els requereixo perquè s'abstinguin de qualsevol acte presencial que no sigui per citació prèvia d'aquesta oficina mitjançant el correu electrònic contencios17.barcelona@xij.gencat.cat o el telèfon del jutjat.

Podeu consultar l'estat del vostre expedient a l'àrea privada de sejudicial.gencat.cat.

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumptes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials i que el tractament que se'n pugui fer queda sotmès a la legalitat vigent.

Les parts han de tractar les dades personals que coneguin a través del procés de conformitat amb la normativa general de protecció de dades. Aquesta obligació incumbeix als professionals que representen i assisteixen les parts, així com a qualsevol altra persona que intervingui en el procediment.

L'ús il·legítim de les dades pot donar lloc a les responsabilitats establertes legalment.

Amb relació al tractament de les dades amb finalitat jurisdiccional, els drets d'informació, accés, rectificació, supressió, oposició i limitació s'han de tramitar conforme a les normes que siguin aplicables en el procés en què s'obtinguin les dades. Aquests drets s'han d'exercir a l'òrgan o oficina judicial en què es tramita el procediment i n'ha de resoldre la petició qui en tingui la competència atribuïda en la normativa orgànica i processal.

Tot això de conformitat amb el Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, la Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el capítol I bis del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial.

INFORMACIÓ PER ALS USUARIS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

D'acord amb el que disposa l'Ordre JUS/394/2020, dictada com a conseqüència de la situació sobrevinguda arran de la **COVID-19**:

- L'atenció al públic en qualsevol seu judicial o de la fiscalia s'ha de fer per via telefònica o a través del correu electrònic habilitat a aquest efecte, ambdós detallats més amunt, i

en tot cas, s'ha d'ajustar al que estableix la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

- En els casos en què sigui imprescindible acudir a la seu judicial o de la fiscalia, cal obtenir prèviament la cita corresponent.

- Els usuaris que accedeixin a l'edifici judicial amb cita prèvia han de fer servir mascaretes pròpies i utilitzar el gel desinfectant a les mans.

Codi Segur de Verificació: D1W2414VB4E9ERV4SS3BZDYXGF2QS0H

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Signat per Vidal Gases, Federico:

Data i hora 25/10/2021 18:57

